

- obniżenia się przeciętnego miesięcznego, wynagrodzenia w kwartale poprzedzającym w stosunku do wynagrodzenia stanowiącego podstawę ostatniego ustalenia wysokości zasiłku.”;
- 6) § 11 i § 12 skreśla się;
- 7) w § 13 w ust. 3 wyrazy „25 lat życia” zastępuje się wyrazami „20 lat życia”;
- 8) w § 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zasiłek rodzinny wypłaca się za każdy miesiąc kalendarzowy, w którym pracownikowi przysługuje wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa za okres co najmniej 15 dni.”;
- 9) w § 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Uprawnienia pracowników do zasiłków rodzinnych ustalają oraz zasiłki te wypłacają:
1) zakłady pracy, które nie zgłaszają imiennie pracowników do ubezpieczenia społecznego w oddziale Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a także inne zakłady pracy, jeżeli zostaną do tego upoważnione przez oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
2) oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych — w pozostałych wypadkach.”;
- 10) w § 24 w ust. 1 wyrazy „do dnia 15” zastępuje się wyrazami „do dnia 25”;
- 11) w § 32:
a) w pkt 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:
„d) działalności gospodarczej lub współpracy przy prowadzeniu takiej działalności — nie niższe niż deklarowana podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne,”
b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) zasiłki z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, z wyjątkiem zasiłku porodowego i pogrzebowego,”
c) dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
„11) odszkodowanie z tytułu skrócenia okresu wypowiedzenia umowy o pracę.”;
- 12) § 35 i 36 skreśla się.
- § 2. Zasiłki rodzinne za listopad 1991 r. wypłaca się w wysokościach, o których mowa w § 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia wymienionego w § 1 w brzmieniu ustalonym niniejszym rozporządzeniem, obliczonych od przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego dla celów emerytalnych z drugiego kwartału 1991 r.
- § 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1991 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *M. Boni*

399

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 25 września 1991 r.

w sprawie wykładni art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:
przewodniczący: *M. Tyczka* — prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: *C. Bakalarski, T. Dybowski, K. Działocha (sprawozdawca), A. Filcek, H. Groszyk, M. Łabor-Soroka, W. Łączkowski (sprawozdawca), L. Łukaszuk, R. Orzechowski, A. Zoll*

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 września 1991 r. w trybie art. 11a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 22, poz. 98, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i Nr 73, poz. 436, z 1990 r. Nr 3, poz. 16, Nr 6, poz. 35 i Nr 34, poz. 198 oraz z 1991 r. Nr 7, poz. 24 i Nr 83, poz. 371) wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 197 i 198, Nr 36, poz. 206 i Nr 72, poz. 423) poprzez:

- 1) wskazanie kierunków postępowania prowadzących do ustalenia „szczególnie uzasadnionego wypadku” w rozumieniu przepisu art. 17 ust. 3 Karty Nauczyciela,
- 2) wyjaśnienie, czy brak w decyzji odwołującej nauczyciela z funkcji kierowniczej w szkole podczas roku szkolnego konkretnych zarzutów w zakresie niemożności wykonywania przezeń funkcji kierowniczej bądź niewysłuchanie nauczyciela przed podjęciem decyzji o odwołaniu lub też niepowiadomienie właściwej organizacji związ-

kowej o zamiarze odwołania — są uchybieniami, które same przez się nie podważają merytorycznej zasadności aktu odwołania, czy też są wadami dotyczącymi minimum rzetelnej procedury, uchybiającymi standardom demokratycznego państwa prawnego i powodującymi nielegalność odwołania,

ustalili:

odwołanie nauczyciela z funkcji kierowniczej w szkole, dokonane w szczególnie uzasadnionych wypadkach w czasie roku szkolnego na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 197 i 198, Nr 36, poz. 206 i Nr 72, poz. 423) — powinno być poprzedzone wysłuchaniem zainteresowanego oraz zapoznaniem się z opinią właściwego związku zawodowego, a sama decyzja powinna zawierać pisemne uzasadnienie faktyczne i prawne. Są to wymogi formalne, których brak nie powoduje jednak sam przez się nieważności decyzji, jeżeli istniała materialnoprawna przesłanka odwołania nauczyciela z funkcji kierowniczej w czasie roku szkolnego.

Przewodniczący: *M. Tyczka*
Prezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: *C. Bakalarski, T. Dybowski, K. Działocha, A. Filcek, H. Groszyk, M. Łabor-Soroka, W. Łączkowski, L. Łukaszuk, R. Orzechowski, A. Zoll*

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, telex 825944 WW, telefaks 428222 i 22-428222.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.